

П. Що ся учимъ отъ това че Исусъ призва апостола-ты при себе си и гы поучи ?

О. Учимъ ся за голѣмъ-тѣ кротость и търпѣніе Исусово. Ученици-ти бѣхъ ся скарали по напрѣдъ за сжщій-тѣ прѣдметъ и той бѣше гы наставилъ. И тогава когато той бѣше имъ прѣдказалъ за страданія-та и смърть-тѣ си, тѣ пакъ ся скарахъ. Тѣ бѣхъ прочее достойни за строго обличеніе; но той гы призва кротко, не само двама-та братія, но всички-ты и гы научи за духовно-то свойство на царство-то си. Наистинѣ той е голѣмый-тѣ учитель; “кроткъ и смиренъ на сърдце” (Гл. 14; 29); и така всякой рабъ Господень трѣбува “да бѣде кроткъ къмъ всички-ты” и “съ кротость да наставлява противници-ты.” 2 Тим. 2; 24, 25.

П. Що значать думы-ты “Вы знаете че господари-ти” и пр. ?

О. Вы знаете че въ земны-ты царства има различни чинове, и господари-ти и голѣмци-ти обычатъ да господарувать и владѣять надъ оныя които сж подъ тѣхъ.

П. Но какъ каза Христосъ че щѣше да е въ негово-то царство ?

О. Въ васъ обаче не ще да бѣде така; но който ище да бѣде голѣмецъ между васъ, нека бѣде слуга вамъ; и който ище да бѣде първъ между васъ, нека ви бѣде рабъ. Ст. 26, 27. 1 Петр. 5; 3. 2 Кор. 1; 24.

Т. е. мое-то царство не е земно както мыслите, но духовно, и най голѣми-ти въ него сж най смиренни-ти; и които ся отричатъ отъ себе си за да слугувать на други-ты. Гл. 18; 4. 23; 11, 12.